

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Välkommen till återinvigningen av Centret i Etiopien. Glädjen är stor, maten god och tacksamheten utan gräns när många samarbetat med Gud. Läs mer på sid 12-13.

Läs även om styrelsekandidaterna på sid 4-6 och en hälsning från avgående ordförande på sid 16!

Från t f verksamhetsledaren

Nu befinner vi oss i tiden mitt emellan påsk och Kristi himmelfärd. Detta innebär att våra gemenskaps- och årsmötesdagar på västkusten närmar sig med stora steg! Mycket ska denna period bokas och ordnas i detalj. Många medlemmar hör nu av sig, vilket är väldigt roligt! Somliga som ringt, och som kommer med till våra dagar utanför Varberg, har varit nya röster för mig och er ser jag med stor glädje fram emot att få träffa och lära känna, liksom det ska bli glädjande att träffa er som sedan länge är välbekanta!

Vad gjorde Jesus denna mellanperiod, efter att han uppstått och innan han lämnade jorden och for till himlen? Hade han också fullt upp med sådant han ville ha gjort och visat för sina lärjungar innan han i en kropplig form försvann från dem? Det står så lite om detta i Bibeln och jag blir så nyfiken. Jag önskar han hade skrivit ner en verksamhetsberättelse för vad han gjorde dessa dagar. Johannes avslutar sitt evangelium med orden: "Jesus gjorde också mycket annat, och om var sak skulle skildras för sig tror jag inte att hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas". Kanske innefattar detta även tiden efter påsk. I apostlagärningarnas början står det tydligt att Jesus

var kvar i 40 dagar. På 40 dagar måste han ju ändå hunnit med en hel del. Själv tycker jag att bästa utnyttjande av den tiden vore att han visade sig för översteprästerna och hela folket med sin uppståndna kropp, den kropp de spikade fast på korset och sett dö. Skulle inte det en gång för alla övertyga om att allt han sagt om sig och Gud var sant? Det tror jag, men kanske är det naivt att tro så... Jesus gjorde många under som tecken redan innan han korsfästes men människor lät sig inte övertygas ändå och det verkar också vara så att Jesus vill att vi ska tro, tro på vad han sagt, vad som står i Bibeln och vad människor som mött honom berättar, snarare än att han vill överrumpla och på så vis tvinga sig på oss. Jag hoppas i alla fall att en dag få veta vad Jesus hittade på sina sista dagar innan hans himmelfärd!

När Syskonbandet nu närmar sig årsmötet så är det i alla fall dags för oss att sammanfatta vad som hänt inom föreningen sedan förra året. I denna tidning får du ta del av verksamhetsberättelsen som sammanfattar året som gått. För er som läser tidningen i svartryck har de sidorna lite mindre stil. Har du synpunkter på detta eller något annat i tidningen så hör gärna av dig!

Tina Hanson

Innehåll

Från t f verksamhetsledaren.....	2
Medlemsnytt.....	3
Info från valberedningen.....	3
Bibelstudievecka i Midtun.....	3
Läsvärt.....	3
Frågor till styrelsekandidaterna...	4

Verksamhetsberättelse för 2009...7	
Musiken är mitt liv!.....	11
-Vi tackar Gud!.....	12
Herren är min styrka.....	14
En hälsning från avgående ordförande.....	16
Redaktionsruta.....	16
<i>Foto sid 1: Kerstin o Enar Olsson</i>	

Medlemsnytt

Till fridens hem

Leif Gustavsson, Smögen,

9 mars 2010

Britt-Marie Westergen,

Umeå 20 nov 2009

Bengt Nöjd, Johanneshov,

8 nov 2009

Valdemar Larsson, Boden dog 2006 ,
men vi har först nu fått veta detta

Info från valberedningen

Valberedningen förbereder just nu årets val till Barn- och Ungdomsrådet (BUR). Barn- och ungdomsrådet väljs av årsmötet på ett år. Fem ordinarie ledamöter och en ersättare skall väljas.

Vill du föreslå någon, hör av dig senast 1 maj. Vi tillfrågar kandidaterna och lägger ett förslag till årsmötet.

Valberedningen når du genom: Anna Jacobsson, tel: 0321-138 37, e-post: anna.jacob@telia.com eller Rut Ekström, tel. 035-517 71, E-post: rut.i.ekstrom@telia.com

Valberedningen

Bibelstudievecka i Midtun

30 juli - 5 augusti är det en bibelstudievecka i Midtun, Norge. Midtun är ett kristet semesterhem, som har funnits i många år, men tyvärr kanske det kommer att säljas på grund av ekonomiska svårigheter.

Jag kommer att åka dit och är det någon som är intresserad, så hör av dig till mig. I skrivande stund vet jag inte så mycket om priset där. Men jag kan tala om att man åker tåg från Oslo till Jövik och därifrån får man ta taxi. Resan från Oslo med tåg tar ett par timmar.

Hugo och jag har varit där två gånger. Vi trivdes bra och den kristna gemenskapen var god. Det sjöngs mycket och bönestunderna var verkligen underbara. Jag har talat med Janne Vestermo och hon har lovat höra av sig vad gäller priset. Hör gärna av er till mig om ni vill veta mer.

Hälsningar från Rut Ekström, telefon 035-517 71.

Läsvärt

Hakon Långström:

Ljusår och mörkrum

Hakon Långström blev historisk när han i förtid avgick som domprost i Stockholm. Ingen hade före honom frivilligt lämnat tjänsten som domprost, eller pastor primarius, som det tidigare hette. Han gjorde det för att markera att han ansåg det fel att Svenska kyrkan skulle finansiera fotoutställningen "Uppenbar(a)t" med sårande bilder av Jesus.

Hakon Långström är den förste civilingenjören och kemisten från Chalmers som blivit präst. Efter bara nio års tjänst blev han domprost och ansvarig för nationalhelgedomen Storkyrkan. Hakon Långström skriver i boken "Ljusår och mörkrum" också om sin uppväxt på västkusten, sitt intresse för foto och film och om tiden som laboratoriechef och överingenjör i pappersindustrin.

En mycket intressant och tänkvärd bok som varmt rekommenderas.

Maud Lindberg och Olle Andersson

Boken "Ljusår och mörkrum" distribueras av GA-förlaget, Pålsjögatan 71 b, 254 40 Helsingborg. Tel. 042-37 48 10.

E-post: gaforlaget@malmberg.org

Frågor till styrelsekandidaterna

I förra numret berättade vi lite om de åtta kandidater som ställer upp i valet till Syskonbandets styrelse. Här får de utveckla sina tankar om vad som är viktigast i Syskonbandet just nu och vad de själva tror att de kan tillföra en framtida styrelse. Frågorna de fick var följande:

1 Vilken är Syskonbandets viktigaste uppgift?

2 Vilka erfarenheter har du av styrelsearbete?

3 Vad kan du tillföra Syskonbandets styrelse?

Erik Bondesson

1 Att ge gemenskap till synskadade och seende och föra ut det kristna budskapet.

2 Jag har suttit i Syskonbandets styrelse de senaste fyra åren. Så är jag med i Ungdomsrådet i Missionskyrkan i Vänersborg och lokalföreningens styrelse i SRF, Vänersborg. Jag har suttit med i styrelsen för Unga Synskadade Väst, men det gör jag inte längre.

3 Jag kan ge förslag och komma med idéer om olika gemenskapsaktiviteter.

fortsätta med de gemenskapsaktiviteter vi har.

2 Jag har tidigare suttit en tvåårsperiod i Syskonbandets styrelse. Jag har tillhört barn- och ungdomsrådet och jag sitter nu i missionsgruppen. I andra sammanhang har jag suttit i Unga Synskadades styrelse både i Göteborg och på riksplanet. Jag har suttit i styrelsen för handikappsektionen i Västra Götalands ridsportförbund och när jag pluggade var jag aktiv i studentkåren. Det senaste året har jag tillhört liberala kvinnor i Göteborgs styrelse.

3 Jag är duktig på att skriva och jag har ett ungdomligt engagemang. Sen tycker jag det är på tiden att det blir en kvinnlig ordförande, jag kandiderar för att få bli det!

Eva Fridh

1 Syskonbandet ska vara en förening där alla är välkomna. Jag vill jobba mycket för missionen, den brinner jag för. Jag tycker att vi ska fortsätta att utveckla hemsidan

och vår närvaro på nätet genom facebook. Vi behöver skaffa fler medlemmar. Jag tror att vi dels ska jobba som vi gjort inom kyrkorna, dels vid sammankomster som i SRF och US. Jag tror det är viktigt att engagera medlemmarna. Sen är det viktigt att

Merike Gustavsson

1 Syskonbandet har många uppgifter, för vi lever i ganska svåra tider. Att stötta varandra, att på olika sätt försöka bygga upp varandra är en viktig uppgift.

2 Det senaste året har jag suttit som suppleant i Syskonbandets styrelse. Jag har också erfarenhet från SRF, där jag suttit i både lokalföreningen

och distriktsstyrelsen.

3 Arbeta för att vi ska hjälpa varandra, både här i Sverige och i andra länder. Våra systerorganisationer i Afrika är viktiga, vi får inte glömma att stötta dem också.

Lena Johansson

1 Missionen är viktig och så att vi får fler medlemmar, vi behöver marknadsföra föreningen. Det kan vi göra genom att berätta om Syskonbandet för vänner och be-

kanta och att sprida kunskap om att den finns till olika kyrkor. Så är det förstås också viktigt att människor kommer till tro.

2 Jag har varit suppleant i Syskonbandets styrelse det senaste året. Jag har suttit i valberedningarna i ledarhundsföreningen och i SRF Linköping. Jag har även suttit ett år i styrelsen för SRF Östergötland.

3 Egentligen är jag ingen föreningsmänniska, men jag gillar att lära mig saker och få nya inblickar i livet. Jag vill komma med idéer och marknadsföra föreningen.

Sture Lyreskog

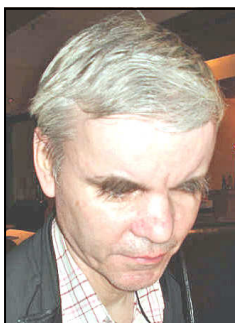
1 Att nå fler i alla åldrar! Att arbeta med att vinna barn och unga är viktigt, samtidigt får vi inte släppa människor för att de är medelålders eller äldre, alla behöver få höra om Gud. I synskadegruppen finns ju en majoritet över 65 år, vi ska inte glömma bort alla dem. Det finns en gemenskap i Syskonbandet som man

ska vara rädd om och jag är glad för det internationella arbete man har. Jag tycker att man talar alldeles för lite om litteratur, inte minst tror jag det finns ett behov av att få veta om olika bibelutgåvor.

2 Jag har varit med i vår församlings styrelse ett bra tag, och är det fortfarande. Under några år var jag ordförande, men det är jag inte nu.

3 Det kanske man ska fråga andra... Kanhända kan jag tillföra en del nyttiga kunskaper som jag har från mitt dagliga arbete som advokat. Jag är inne i ett skede av livet där jag känner att jag vill så och plantera. Där kanske jag kan ta med mig mina erfarenheter från församlingsarbetet om hur man kan arbeta för att nå fler. På ett sätt är ju Syskonbandet litet av en riksförsamling och jag tycker det känns meningsfullt att få vara med och bygga Guds rike på olika sätt!

Bernt Mårtensson

1 Att sprida budskapet till så många synskadade i alla åldrar som möjligt.

Det får man försöka göra genom att man får tala om tron, så att

det blir som ringar på vattnet. Man får försöka sprida hur positivt det är att tro. Sen får man väl själv försöka leva så man blir ett vittnesbörd med sitt liv. 2 Jag har ingen styrelseerfarenhet alls, det är bara att vara ärlig och säga som det är.

3 Jag känner mig väldigt ödmjuk i det här, blir jag vald så får jag nog börja med att lyssna och lära. Det enda jag kan tillföra är mig själv. Sen får jag försöka lära mig av de andra.

Pontus Nyman

1 Ungdomsarbetet ligger mig varmt om hjärtat och jag tycker det är viktigt att vi ordnar läger för ungdomar. Vi skulle behöva nå fler ungdomar, men hur det ska gå till vet jag inte, det är något vi talat mycket om inom BUR (Barn- och ungdomsrådet). Det är viktigt att hemsidan är bra. Jag vet inte riktigt hur man ska göra, men jag tror det är att man kan hitta nya saker, nytt material där. Så skulle man kunna ha till exempel live-intervjuer där.

2 Jag har suttit i ungdomsstyrelsen i Östra torns församling i två-tre år och så har jag suttit i US-styrelsen i Skåne i fyra år. Där har jag hunnit vara både sekreterare, vice ordförande och ordförande.

3 Jag kan tillföra ungdomstankar och vara ett bollplank.

Anita Örum

1 Eftersom jag sitter i en framtidsgrupp så har jag tänkt mycket på det. Jag tycker det är viktigt att föreningen är aktiv utåt och att man lägger stor tonvikt på sitt budskap, den kristna tron, så alla vet vad vi står för. Det är viktigt att både bevara våra gamla medlemmar och vinna nya, så föreningen kan leva vidare. Tyngdpunkten i styrelsearbetet måste ligga på att måna om medlemmarna och vara lyhörda för vad de vill ha. Där är gemenskapsträffar en viktig sak. Grundvärderingen och budskapet i Syskonbandet,

den kristna tron, måste alla medlemmar hjälpas åt med att föra ut, inte bara styrelsen. Alla behövs för att vi ska få en bra, och större, förening.

2 Jag har stor erfarenhet, jag sitter nu i styrelsen för SRF Stockholms stad. Under två år var jag ordförande där. I Stockholm har vi delat in oss i tre kretsar och där är jag ordförande i innerstadskretsen. Så sitter jag i SRF styrelse för Stockholms/Gotland distrikt och är ledamot i FSDB riksförbund. Det var tidigare en förening, men är sedan ett år tillbaka ett riksförbund och där sitter jag i styrelsen sedan starten. Sen har jag suttit många år i styrelsen för Sveriges RP-förening, bland annat som ordförande.

3 Jag tycker om att arbeta med visioner och jag tycker också om att arbeta för att visionerna ska verkställas. Om inte fullt ut så i alla fall en bit på vägen. Jag har en god kunskap om styrelsearbete, är bra på att organisera och tycker om att jobba. Jag skulle vilja jobba utåtriktat för verksamheten.

Det var vad styrelsekandidaterna hade att säga. Nu är det upp till er medlemmar att rösta. Valsedlar och instruktioner skickas direkt till alla som har rösträtt.

Intervjuer: Kerstin Arnesson

Foto: Tina Hanson, Ingmarie Lyreskog, Enar Olsson och Kerstin Olsson

Förkortningar som förekommer i texten:
SRF = Synskadades Riksförbund
FSDB = Förbundet Sveriges Dövblinda
RP = Retinitis Pigmentosa, en ögonsjukdom

Verksamhetsberättelse för år 2009

”Lovad vare Herren dag efter dag! Han bär vår börda, Gud är vår räddning.”

Med de orden ur Psaltarpsalmen 68:20 hälsade Syskonbandets årsmöte 2009. Dag efter dag får vi låta oss påminnas om att Gud bär både oss och våra bördor. Detta gäller på det personliga planet och också i arbetet för honom. I den förvissningen ger nu Styrelsen för Kristna Synskadades Förening, Syskonbandet, sin redogörelse för 2009, föreningens 102 verksamhetsår.

Kansliet

En grundlig genomgång av de nuvarande tjänsternas innehåll gjordes i början av hösten, vilket lett till en omstrukturering.

Vid årets början var Kerstin Olsson tillbaka som föreningens verksamhetsledare efter tjänstledighet för studier. Från augusti och till årets slut, men med undantag för slutet av september och hela oktober, tog Kerstin åter tjänstledigt, i olika grad under olika perioder, för att fortsätta sina studier. Tina Hanson fortsatte sin projektanställning som barn- och ungdomsledare, men gick i april upp till 80 % och från den 17 augusti blev hon tillförordnad verksamhetsledare på 100 %, men behöll arbetsuppgifterna som ingår i tjänsten som barn- och ungdomsledare. Gun Eriksson fanns hela året kvar, som ekonomihandläggare och layoutansvarig för tidningen.

Under sommaren beslöt styrelsen att anställa två vikarier, som kanslist och ekonomihandläggare samt som redaktör. Dessa tjänster annonserades ut, intervjuer hölls och styrelsen beslutade att på 70 % anställa Ronny Gilderskär som kanslist/ekonom och Kerstin Arnesson som redaktör på 25 % från den 1 januari 2010 till och med en 30 juni 2010.

Tidning

Detta år har hela världen uppmärksammat att punktskriften utformades av Louis Braille

Christoffer, Narola, Carla, Daniel, Calle, Elin, Therese och Tina var några av de svenska deltagarna i den nordiska konferensen hösten 2009. Foto: Enar Olsson

för 200 år sedan. Vår tidning började utkomma i punktskrift 1909 och har alltså nu fyllt 100 år! Detta firades med att det i varje nummer under 2009 publicerades en artikel där medlemmar berättade vad punktskriften betyder eller betytt.

Medlemstidningen gavs ut med tio nummer Två av dessa var dubbelnummer; juni-juli och november-december. Tidningen gavs ut på punkt, Daisy, svartryck, skickades per e-post och publicerades på hemsidan. Redaktör under året har Kerstin Olsson varit och Gun Eriksson har ansvarat för layouten.

Litteratur

Information om hur kristen litteratur kan lånas som talbok har publicerats i medlemstidningen. Erbjudande om inlästa kristna tidningar har även annonserats i tidningen. En sida med bok- och musiktips på hemsidan har efterfrågats bland ungdomar och har följts upp.

Årsmötesdagar

Årsmötesdagarna hölls i Ramnäs den 20-24 maj. Kristi himmelfärdsdagen firades med gudstjänst i Söderbärke kyrka. Lunch intogs efter gudstjänsten på Hotell Barken som ligger vackert just vid sjön Barken. Besök gjordes i en glashytta där vi fick vara med om den heta glasblåsningen i praktiken. Kvällen hade temat ”Världen är så

Till vänster: Styrelsen har sedan årsmötet bestått av Eva Backman, Enar Olsson, Lars-Ove Arnesson, Erik Bondesson, David Lindberg, Lena Johansson och Merike Gustavsson (saknas på bilden). Foto: Kerstin Olsson

Ovan: Stockholmsgruppen på utflykt. Foto: Kerstin Olsson

stor, så stor” och då gav vi oss ut i världen genom olika sinnesintryck, ett mycket uppskattat inslag. Under fredagsförmiddagen fick vi lyssna till pastor Daniel Alm, Västerås, som höll ett bibelstudium under temat ”Kristen idag” och därpå ordnades en bönevandring då vi vid olika hållplatser utomhus bad för olika delar av vår förening och för varandra. Under eftermiddagen fanns olika seminarier att välja mellan, som en nystart till diskussionen om föreningens framtid:

- A. Barn- och ungdomsarbetet
- B. Gemenskapsaktiviteter
- C. Media – tidningar, litteratur, info, hemsida
- D. Internationella kontakter
- E. Syskonbandets ekonomi

Kvällen innehöll en sång- och musikfest med Lydia Lithells barn som sjöng hennes älskade sånger och för de yngre fanns ett sött alternativ i form av Chokladafton. Årsmötesförhandlingarna hölls på lördagen och avslutades med festlig trerättersmiddag. Dagarna avslutades med lunch tillsammans på söndagen efter förböns- och nattvardsgudstjänst, som vi höll i anläggningens konferenssal. Deltagarantalet var förvånansvärt lågt och totalt var ett 50-tal med. Vad detta låga deltagande berodde på kan vi bara spekulera i.

Lokal verksamhet

Stockholmsgruppen har mötts varannan tisdag under vår- och höstterminen.

Maud Lindbergs och Olle Anderssons väl-

planerade träffar har varje gång samlat ett 30-tal personer. De flesta träffarna har hållits i SRF:s lokal Gotlandssalen.

I Halmstadstrakten har en grupp mötts en gång i månaden för sång, bön, bibelläsning och fika. Rut Ekström är den som håller samman denna grupp och man har mötts i varandras hem.

Nordisk gemenskap

Den 1-4 oktober träffades ett 70-tal personer från Sverige, Norge, Danmark och Finland för den andra Nordiska konferensen och den hölls på Fuglsangcentret i danska Fredericia. Programmet innehöll bibelstudier med Kurt Hjemdal, jazz och folkliga psalmer med pianisten Willy Egmo med sångerska, utflykt till miniby och ”volden”, nordisk femkamp där svenskarna vann och de aktiviteter som fanns att tillgå på anläggningen som simning, elektroniskt skytte och showdown.

Internationellt arbete

En resa till Tanzania genomfördes där tolv personer deltog, varav sju synskadade medlemmar. Enar Olsson var reseledare och stod för planeringen. Resan varade från den 24 juli till den 11 augusti. I Arusha besökte man bland annat en massajby, ögonsjukhuset i Moshi, åkte på safari, medverkade i gudstjänst, tog del av litteraturarbetet som Syskonbandet stöttat sedan 80-talet och övrigt arbete på det kristna centralt i Ngaramtoni där gruppen också bodde. På

Zanzibar var gruppen skönt inkvarterad på ett hotell vid oceanens strand och i staden Zanzibar träffade man blindföreningen samt en affär med bland annat mattillverkning av synskadade. I Dar Es Salaam besökte gruppen den svenska ambassaden och samtalande med den politiske sekreteraren. Man träffade också den nationella blindföreningen. Som sista anhalt på resan vistades gruppen några dagar i Tabora där man medverkade i seminarier som hölls under dagar då den kristna synskadeföreningen TCAB (Tanzania Christian Association of the Blind) möttes och bildades officiellt med en nationell styrelse. Besök gjordes vid två tillfällen på blindskolan Shule ya Furaha, som grundades på 1960-talet av vår hedersmedlem Kerstin Strindberg, som också var en av resenärerna. Mycket mer finns att berätta om resan och det går att läsa i rese-rapport och resedagbok, men sammantaget kan sägas att resan var rikt välsignad i såväl ekonomiskt hänseende som lyckat genomförande och besparande från sjukdomar och olyckor!

BCA, vår systerförening i Etiopien, har under året drabbats av akuta problem i form av stora sprickor och rasrisk i sitt centra, där synskadade haft sin försörjning med bland annat vävning av mattor. Syskonbandet med flera organisationer och många givmilda individer har gjort insamlingar och satsat för att hjälpa dem med återuppbyggnaden. Syskonbandet genom Enar Olsson har hjälpt föreningen i Etiopien med upprättande av kontrakt för att undvika ytterligare fuskbyggen. I början av 2010 förväntas centrat kunna återinvigas.

Vår systerförening i Demokratiska Republiken Kongo besöktes i oktober av Gun Eriksson på Syskonbandets uppdrag i samband med annat ärende i landet. Bland annat rapporterades att de hade stort problem med sin septitank till det hus föreningen äger och Syskonbandet beslöt att stödja dem ekonomisk för att kunna reparera den.

Torch Trust i England har under året firat 50 år. Ordförande Lars-Ove Arnesson och Kerstin Arnesson inbjöds och deltog som Syskonbandets representanter vid jubileumsfirandet i november.

Kurshelg och semestervecka

Den 6-8 februari hölls en kurs på Hagabergs folkhögskola, främst för förtroendevalda i föreningen men också för andra intresserade. Helgen innehöll seminarier kring föreningsarbete och samtal om Syskonbandets framtid.

Syskonbandet erbjöd medlemmar att den 28 juli till 4 augusti tillbringa en veckas semester på Smålandsgården och sju medlemmar plus ledsagare deltog. Ledare för gruppen var Kerstin Olsson. Arrangemanget gjordes tillsammans med Frälsningsarméns träff för döva och synskadade.

Barn- och ungdomsverksamheten

Många unga vuxna deltar aktivt i Syskonbandets arrangemang, men samtal pågår för att på nytt etablera kontakter med synskadade barn. Tina Hanson har som en del av sin tjänst fortsatt ansvara för barn- och ungdomsverksamheten i föreningen.

Den 13-15 juni hade Syskonbandet en träff för ungdomar under konferensen i Nyhem. Åtta personer bodde tillsammans i konferensens logement och några ytterligare syskonbandsmedlemmar anslöt till gruppen vid olika tillfällen under dagarna.

Lokala endagsträffar för ungdomar har ordnats två gånger i stockholmstrakten och en gång i Skåne. Uppslutningen vid dessa träffar har varierat mellan tre och ett tiotal, men vid alla tillfällena har även personer utan engagemang i Syskonbandet deltagit.

Till Tanzaniaresans resenärsplatser prioriterades föreningens ungdomar och av de sju synskadade resenärerna var fem i åldrarna 19-27 år.

Vid den Nordiska konferensen i Danmark var ungdomar generellt mycket dåligt representerade, men av de ungdomar som deltog var de allra flesta ifrån Sverige.

BUR (Barn- och ungdomsrådet)

BUR bestod sedan årsmötet av Marie Bergström som sammankallande, Pontus Nyman, Marlene Olsson, Sofie Sundin och Julia Lindahl. Efter sammanträdet i november har Julia Lindahl övertagit rollen som sammankallande då Marie Bergström sagt upp sitt uppdrag och Johan Sundholm har ersatt henne som medlem i BUR.

Styrelsen

Styrelsen konstituerade sig efter årsmötet enligt följande: Lars-Ove Arnesson ordförande, David Lindberg vice ordförande, Eva Backman sekreterare, Enar Olsson vice sekreterare, Erik Bondesson ordinarie ledamot, Lena Johansson första ersättare och Merike Gustavsson andra ersättare.

Arbetsutskottet har under året bestått av Lars-Ove Arnesson, David Lindberg och Eva Backman.

Styrelsen har haft åtta protokollförda sammanträden varav tre per telefon.

Medlemmar

Medlemsantalet var 233 synskadade och 75 stödjande medlemmar vid årets slut. Under året välkomnades 19 synskadade medlemmar och elva stödjande. Under året har åtta medlemmar fått hembud. Namnen publicerades under året i medlemstidningen. Fyra personer har begärt utträde.

Ekonomi

Den ekonomiska förvaltningen av värdepapper har under 2009 varit positiv. Till verksamheten har från värdepappersfonden tillförts 1.546.691 kr medan övriga intäkter från bidrag och gåvor uppgick till 668.003 kr. Detta visar att föreningens verksamhet är mycket starkt beroende av den avkastning som värdepappersportföljen kan generera.

Förhandlingar vid årsmötet i Ramnäs. Foto: Enar Olsson

En betydande del utgör de bidrag och gåvor som kommit in till Tanzaniaresan, 289.975 kr samt den räddningsaktion för centrat i Etiopien som startades under hösten, som inbringade 98.680 kr. Detta visar på föreningens stora internationella engagemang under året.

Medlemmars ansvar för föreningen har också legat kvar på en hög nivå, vilket bland annat kan avläsas i en ökning av gåvor från enskilda medlemmar. Resultatet för hela 2009 visar ett plus på 178.386 kr. Detta gör att föreningen står bättre rustad inför kommande år, samt att medel har kunnat tillföras Ansvarsfonden och Fonden för yttre mission. Verksamhetens totala kostnader har under 2009 varit cirka 120.000 kr lägre än under 2008.

Kapitalplaceringsgruppen har inte sammanträtt under året då de tidigare medlemmarna har avlidit eller inte längre orkat vara med. Förvaltningen har skötts av Enar Olsson i samarbete med Syskonbandets arbetsutskott. Värdepappersportföljen har funnits hos nätmäklaren Avanza. Portföljens marknadsvärde har under året ökat med drygt 2 miljoner kr.

Slutord

Styrelsen vill uttrycka sitt varma tack till alla som gör Syskonbandet till vad det är. Vi har våra medlemmar runt om i landet. Vi har möjlighet att ha anställda som gör en stor insats. Framför allt bärs vi av idén att vara sammanslutna med Jesus Kristus i centrum.

Ett särskilt tack vill vi säga till Gun och Anders Eriksson som i och med bokslutet för 2009 avslutar sin ekonomitjänst för Syskonbandet.

Vi ser tillbaka på det gångna året med stor tacksamhet till Gud och ser framtiden an med förtröstan på honom som bär oss dag efter dag.

På styrelsens uppdrag

Tina Hanson,
med hjälp av ansvariga
inom olika arbetsområden

Ulrika Bergman: - Musiken är mitt liv!

I samband med årsmötesdagarna i Varberg arrangeras en konsert i Apelvikens kyrka där temat är musik av blinda tonsättare. Den drivande kraften bakom konserten är Ulrika Bergman.

Ulrika Bergman är syskonbandsmedlem och tillika kantor i Kungsäter församling i Halland. Hon är utbildad konsertpianist och musikterapeut. Vid några tillfällen tidigare har hon låtit oss njuta av sin musik vid olika syskonbandssamlingar.

-Musik är mitt liv, säger Ulrika, när jag talar med henne en sen kväll före påsk. En tid som är nog så hektisk för en kantor. Ulrika arbetar av hälsoskäl bara 50 procent, men hon har fyra olika kyrkor som sin arbetsplats. Till påsk blir det förstås extra många olika spelningar.

Kärlek till naturen

Ulrika kommer ursprungligen från Stockholm, men sen nio år tillbaka bor hon i Halland. Och även om hon säger att musiken är hennes liv, så var det just kärleken till "naturen och Västkusten" som fick henne att flytta till denna del av landet. När nu Syskonbandets årsmöte förläggs till Varberg, kommer det att bli ett nytt tillfälle för alla att lyssna till Ulrikas pianospel. Lördagen den 15 maj klockan 13 i Apelvikens kyrka blir det konsert. Temat är blinda tonsättare och musiken spänner över ett stort tidspann, från 1500-talet till musik av Stevie Wonder och Ray Charles.

Ulrika har tidigare haft konserter på

samma tema tillsammans med en annan synskadad kyrkomusiker, Anna Nordh. Hon kommer inte med vid detta tillfälle, men fyra andra sångare och musiker kommer att medverka tillsammans med Ulrika.

Dikter

Förutom sitt stora musikintresse skriver Ulrika dikter om hur det är att vara synskadad. I samband med konserten kommer hon att läsa några av dem. Dikterna finns för övrigt utgivna i både svartskrift och inlästa.

Det finns naturligtvis mycket mer att berätta om Ulrika, men bästa sättet att lära känna henne är nog att vara med på konserten och höra henne själv spela och deklamera.

Text: Kerstin Arnesson

Foto: Enar Olsson

- Vi tackar Gud!

Tacksamheten var stor när BCA hade återinvigning av sitt center i Sebeta. Kerstin och Enar Olsson var med och berättar här om detta.

- Jag känner mig som ett pånyttfött barn, säger BCA:s ordförande Mindaun vid avtackningsceremonien. Ombyggnaden är vår stora glädje! Gud ska belöna var och en som har hjälpt oss i vår hjälplöshet.

I salen finns ett 70-tal personer bänkade, förväntansfulla och glada. Det är stor glädjefest i dag vid återinvigningen av de synskadades center i Sebeta utanför Addis Abeba i Etiopien. Både i bönen, i sångerna och vid nattvarden ger man Gud sin tacksägelse. Maten lagas i stora grytor ute på gårdsplanen, inälvorna är hackade i små, små bitar – en delikatess av stora mått förstår vi - getköttet kokar, morötter och potatis skärs i små avlånga bitar.

Salen är dekorerad med gröna

grässtrån som lagts ut på golvet. På väggarna har man tejpats fast papper med orden: "Vi tackar Gud för han har hjälpt oss", skrivet på både amarinja och på engelska. Av någon anledning sitter tejpens bättre på amarinja och de engelska orden faller till golvet ett efter ett, men vad gör det, i dag är det fest!

Solomon, som alltid finns med som ledsagare till Mindaun och evangelisten Alex, men också som styrelsemedlem, säger:

- Vi var förtvivlade över sprickorna i väggar och golv. Vi kunde inget göra, men nu känner vi att vi kan göra så mycket. Ni gav oss hopp!

Enar Olsson påminner om hur det var när han mötte BCA:s styrelse i maj förra året:

- Då var situationen förtvivlad, men Gud har talat till enskilda, till församlingar, till syskonbandsmedlemmar och Syskonbandets styrelse, till Mekane Yesu-församlingen i Skärholmen, till Second hand affärer... Gud har välsignat och gjort detta möjligt.

Mindaun och Alex får ta emot ett träkors som en gåva från Syskonban-

Kerstin och Enar Olsson visar gåvorna de och Syskonbandet fått. Foto: Solomon.

Det var en helig stund när nattvard firades efter Kerstins predikan.

det och Enar och Kerstin Olsson motar en tavla till Syskonbandet och en till dem själva, som bevis på den stora tacksamhet man känner.

Efter festen åker vi tillbaka i riktning mot Addis. Vi svänger av från stora vägen och är strax ute på landet där ladugården med BCA:s fyra kossor finns. Det är en avlång huslänga i lera och halm, men putsad i grått. Längst till höger är en bostad inredd, till vänster finns kossorna och en öppning längst bort visar att det är där man skyfflar ut gödslet. Först ser vi ingenting för det är ganska mörkt, men vi känner på lukten och hör på trampet att här finns korna som fått namn efter Eva (Fridh), Narola (Olsson), Inger (Berg från Sida) och Kerstin (Olsson). Detta projekt ger ingen större vinst ännu för korna ska ha bra mat och mycket vatten, något som man får köpa in. Man är dock optimistiska om att kunna få fler kalvar och öka omsättningen.

Sista kvällen kommer styrelsen till gästhuset där vi bor och man vill skicka hem sina framtidsplaner till Syskonbandets styrelse. Mattillverk-

ningen ger ingen vinst längre då grundmaterialet har ökat i pris. Därför måste man hitta nya områden att utveckla för att kunna fortsätta att sprida Guds ord till synskadade i Etiopien. Man vill göra i ordning trädgården runt centrat, öppna lokalerna för uthyrning för bröllop, födelsedagar och konferenser, bygga fler toaletter, öppna ett café, öka mjölkproduktionen... men först måste man dock få bort bilverkstaden som hyr med allt sitt skräp på området. I muren har ett par små affärer byggts som man får hyresintäkter av och en containeraffär bidrar också med litet pengar för hyran. Gud har gett dem hopp!

Text och foto:

Enar och Kerstin Olsson

Insamlingsresultat

23 privatpersoner 50 250 kr
Nio församlingar och second
handaffärer 60 292 kr
SB fond Yttre mission 20 000 kr
SB Stockholmsgrupp 3 441 kr
Totalt **133 983 kr**

Alex, Solomon och Mindaun på väg från ladan med BCA:s kossor.

Kerstin Olsson på besök hos korna i ladugården.

Herren är min styrka - i mötet med framtiden

Här följer den sista delen i den bibelstudieserie som är skriven av Kurt Hjemdal och som han höll vid den nordiska konferensen i Fredricia i höstas.

Foto: Birthe Sörgaard

När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: "Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om." Jesus sade: "Din bror kommer att uppstå." Marta svarade: "Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen." Då sade Jesus till henne: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?" (Joh 11:20-26)

Det är en sorglig konsekvens av sekulariseringen att den moderna människan i hög grad mist hoppet. Livet är nu och därför gäller det att leva på högvarv, så man kan få mesta möjliga av sex, pengar, intryck och njutning. Ja, för om ett ögonblick är det

bara döden och graven kvar, och det försöker man hålla ifrån sig så länge som möjligt. Ändå uttrycker många människor hopp om att det ska finnas något efter döden, men de har inte längre något säkert hopp. Allt är ovisst och otryggt. Apostlaordet stämmer: De är utan Gud, utan hopp i världen.

Hur totalt annorlunda talar inte evangeliet? Petrus säger så här: "Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda..." (1 Pet 1:3). Det är påskmorgonens vidunderliga gåva: Jesus lever och vi skall leva.

Det är det Marta får besked om då hon mister sin bror Lasaros. Hon hoppas på en uppståndelse långt fram vid tidens slut, men möter ho-

nom som är Uppståndelsen och Livet och får sin bror tillbaka som ett tecken på Jesu makt och Jesu uppståndelse. Livets herre är närvarande i dödens värld och när han talar måste till och med den döde höra och reagera. Det är ett uppskov; Lasaros måste dö igen, men först har Jesus gjort klart att han verkligen är den han säger. Det betyder att Herren är vår styrka i mötet med framtiden och det på tre sätt: I förhållande till dagen i dag. I förhållande till den dag vi ska lämna denna världen. Och i förhållande till den slutliga förlossningen när Gud gör allting nytt. Ingen känner dagen förrän solen går ner, säger den gamla psalmen. Det bekräftas dagligen. Plötsligt skärs livstråden av, eller du blir sjuk eller något har skett som du inte hade räknat med. Det är livets stora otrygghet. Vi har inte kontrollen och vi känner inte morgondagen. Allt vi har är ögonblicket. Men i den otryggheten är det oändligt tryggt att veta: Jag hör honom till som har framtiden i sin hand. Vet jag inte vad morgondagen för med sig, vet jag ändå något som är långt viktigare: Vare sig jag lever eller dör hör jag till Herren (Rom 14:8). Det ger mod att leva och till att bruka dagarna medan jag har dem.

Så kommer det en dag för oss alla då vi måste ta avsked från denna världen. Döden bankar på för att hämta oss. Men också då är Herren min styrka. Han är nära för att följa mig också det sista stycket av detta liv och över gränsen in i den eviga världen. Döden är besegrad på korset och i uppståndelsen. Därför måste den död som är den sista fienden, nu tjäna mig och bära mig till Jesus. Paulus vet att det är långt bättre att

fara härifrån och vara med Kristus (Fil 1:23). Rövaren på korset fick höra: "Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i paradiset". Ännu är vi inte framme vid uppståndelsen men medan vi väntar är vi i Herrens närhet och det är oändligt mycket bättre enligt aposteln. Och så en dag kommer Jesus igen. Det bibliska framtidshoppet är inte hoppet om att komma till himlen, utan om att himlen kommer till oss. Jesus stiger in i världen och Gud gör allting nytt. Nu kommer allt på plats. Synd, död och djävul är för alltid borta och förlossningen som är frukten av Jesu offer på korset, innebär en helt ny tillvaro. Johannes ser det i sina syner i Upp 21: "Och jag såg en ny himmel och en ny jord."

Nu är allt förvandlat och nyskapat och nu färdas vi för Guds ansikte och upplever ett liv som är oändligt mycket rikare än det vi nu erfar. Det är vad ögat inte såg och örat inte hörde, vad Gud har berett åt dem som älskar honom.

Tänk på det största, bästa och vackraste du har upplevt. Det blir en blek spegling av det du skall erfar. Ordet säger att vi ska se Gud ansikte mot ansikte och bli lika honom. I centrum står kärleken och jag är övertygad om att det är det som först vill ta min uppmärksamhet. Att se in i de ögonen och plötsligt förstå att dem har jag känt länge, länge. Jag har vandrat med Jesus ett helt liv. Allt är nytt och allt är på ett märkligt sätt välkänt. Jag är hemma, tillsammans med allt Guds folk och upplever skapelseverket i förlöst skick.

Sannerligen, Herren är min styrka med tanke på framtiden.

Kurt Hjemdal

En hälsning från avgående ordföranden

Jag har nu valt att i samband med årsmötet avgå, efter min andra period i styrelsen och som ordförande. Just nu bedömer jag att jag inte har tid och ork för uppdraget.

1977 påbörjades min första period, och jag var både ordförande och anställd tjänsteman under större delen av 1980-talet. Man kan säga att jag hade Syskonbandet som livsstil på den tiden, med stort engagemang i tid och otid.

Efter mer än tio år kom jag tillbaka till styrelsen och så småningom också som ordförande. Då fanns Kerstin Olsson som verksamhetsledare, Cilla Stjernberg som redaktör och ungdomsledare samt Patrik Holmberg som redaktör för medlemstidningen. Under två år var också Tesfaye Deriba anställd.

Jag har inga illusioner om att det här med anställd personal är en lätt fråga, även om det tidvis kan vara lugnt och stabilt på den punkten. Det blev så, att Cilla slutade, och vi rekryterade två nya medarbetare: Lina Henningsson och Ruth Petersson. Ingen av dem är kvar nu, och barntidningen har upphört. Kerstin Olsson är nu en andra period tjänstledig för studier.

Det är styrelsen och dess ordföran-

de som har ansvaret i föreningen. Det är en stor förmån att vi kan ha anställda som tar hand om det löpande arbetet, men det är alltid styrelsen som måste ha initiativet och som rekryterar den personal som är beslutad. Årsmötet och styrelsen måste också ge direktiven för vad föreningen ska prioritera.

I Syskonbandet finns ett stort engagemang för internationellt arbete och en uppskattad verksamhet inom landet. En ständig utmaning är att vi är få och utspridda över hela landet

Jag tror på ett fortsatt Syskonband. Vi har bättre ekonomi än de flesta jämförbara organisationer. Ändå är det helt avgörande att vi har tydliga vägar och mål för vårt arbete, och att vi bär vårt Syskonband framåt i bön och i aktivt engagemang.

Lars-Ove Arnesson

Foto: Kerstin Olsson

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. April 2010.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).

Telefon, kansli 08-641 30 45, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552